



Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 14. november 2022
(OR. en)

14741/22

Institutsioonidevaheline
dokument:
2022/0358(COD)

TOUR 76
COMPET 895
IND 471
MI 820
CONSOM 290
TELECOM 456
DIGIT 203
DATAPROTECT 311
IA 186
CODEC 1741

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	7. november 2022
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2022) 571 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, milles käsitletakse lühiajalise majutuse üüriteenustega seotud andmete kogumist ja jagamist ning millega muudetakse määrust (EL) 2018/1724

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2022) 571 final.

Lisatud: COM(2022) 571 final



EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 7.11.2022
COM(2022) 571 final

2022/0358 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

milles käsitletakse lühiajalise majutuse üüriteenustega seotud andmete kogumist ja jagamist ning millega muudetakse määrust (EL) 2018/1724

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEC(2022) 393 final} - {SWD(2022) 348 final} - {SWD(2022) 349 final} -
{SWD(2022) 350 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesolev seletuskiri on lisatud ettepanekule võtta vastu määrus lühiajalise majutuse üüriteenustega seotud andmete kogumise ja jagamise kohta (edaspidi „ettepanek“).

Lühiajalise majutuse üüriteenused moodustavad üha olulisema osa turismisektorist. Need moodustavad ELi majutusettevõtete kogupakkumisest peaaegu veerandi ning veebiplatvormide teke on sellele hoogu andnud¹. Lühiajalise majutuse üüriteenused toovad kasu ja võimalusi külastajatele, majutuse pakkujatele ja kogu turismi ökosüsteemile, ent tekitavad ka muret (eelkõige kohalikele kogukondadele, kes seisavad silmitsi liigsete turismivoogudega ja taskukohaste pikaajaliste eluasemete vähesusega). Seetõttu reguleeritakse riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil lühiajalise majutuse üüriteenuseid üha enam. Avaliku sektori asutused on võtnud meetmeid ka lühiajalise majutuse üüriteenuste läbipaistvuse suurendamiseks, näiteks kehtestades majutuse pakkujate registreerimise nõuded (mis võimaldab avaliku sektori asutustel teada, milline majutuse pakkuja millist üüripinda pakub) ning nõudes veebiplatvormidelt, et nad jagaksid andmeid majutuse pakkujate ja nende tegevuse kohta.

Avaliku sektori asutuste arvukad ja erinevad andmepäringud tekitavad suure koormuse, eeskätt piiriüleselt tegutsevatele platvormidele. See vähendab nende suutlikkust pakkuda lühiajalise majutuse üüriteenuseid kogu ühtsel turul. Samuti on avaliku sektori asutustel raske saada usaldusväärseid andmeid tõhusal viisil, mis omakorda pärsib nende jõupingutusi asjakohaste ja proportsionaalsete poliitikameetmete väljatöötamisel vastuseks lühiajalise majutuse üüriteenuste arvu suurenemisele. Andmete jagamisega seotud probleemid on tingitud järgmistest asjaoludest:

- avaliku sektori asutuste hallatavad registreerimissüsteemid on ebatõhusad ja üksteisest erinevad (seetõttu ei saa asutused tõhusalt majutuse pakkujate ja kuulutuste identifitseerimisandmeid);
- puuduvad tulemuslikud ja jõustatavad õigusraamistikud, standardid ja vahendid andmete jagamiseks platvormide ja avaliku sektori asutuste vahel;
- puudub läbipaistvus ja andmete jagamist reguleeriv asjakohane õigusraamistik.

Nende probleemide lahendamiseks on ettepaneku peamine eesmärk ühtlustada ja parandada lühiajalise majutuse üüriteenuseid käsitlevate andmete genereerimise ja jagamise raamistikku kogu Euroopa Liidus ning suurendada lühiajalise majutuse üüriteenuste sektori läbipaistvust. Täpsemalt pakutakse ettepanekus välja:

- majutuse pakkujate registreerimissüsteemide ühtlustatud käsitlus, kusjuures avaliku sektori asutusi kohustatakse haldama asjakohaselt ülesehitatud registreerimissüsteeme, kui nad soovivad saada andmeid poliitika kujundamise ja jõustamise eesmärgil;

¹ Lühiajalise majutuse puhul oli üüripindade broneeringute arv 2020. ja 2021. aasta suvel suurem kui 2018. aasta suvel; vt [Eurostati andmed](#).

- veebiplatvormide kohustus võimaldada majutuse pakkujatel kuvada registreerimisnumbreid (mis tagab, et majutuse pakkujad täidavad registreerimisnõudeid) ning jagada avaliku sektori asutustega konkreetseid andmeid majutuse pakkujate tegevuse ja nende kuulutuste kohta;
- konkreetsed vahendid ja menetlused, millega tagatakse, et andmete jagamine on turvaline, kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega ja kõigi asjaosaliste jaoks kulutõhus.
- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepaneku eesmärk on ühtlustada ja tõhustada lühiajalise majutuse üüriteenuseid käsitlevate andmete genereerimise ja jagamise raamistikku kogu ELis. Ettepanek põhineb mitmel muul kehtival ELi tasandi õigusaktil ja on nendega kooskõlas.

- **Digiteenuste määrusega**² on kehtestatud ühised kohustused ELis teenuseid osutavatele veebiettevõtetele, sealhulgas lühiajalise majutuse üüriteenuseid vahendavatele veebiplatvormidele. Digiteenuste määrukses on sätestatud integreeritud nõuetelevastavuse kohustus, mille kohaselt peavad platvormid projekteerima ja korraldama oma internetipõhiseid kasutajaliideseid viisil, mis võimaldab kuvada teatavat teavet (kuid ainult „kauplejaks“ kvalifitseeruvate teenuseosutajate puhul) ja kõrvaldada ebaseaduslikud kuulutused. Määrukses ei nõuta andmekogumite süstemaatilist esitamist.
- **Teenuste direktiivis**³ on sätestatud, et teenuseosutajate suhtes võib turulepääsu nõudeid kohaldada üksnes juhul, kui need on mittediskrimineerivad, põhjendatud ülekaaluka avaliku huviga ja proportsionaalsed. Sellega seoses on Euroopa Liidu Kohus rõhutanud olemasolevate andmete ja analüüsi tähtsust proportsionaalse poliitikakujundamise jaoks⁴. Teenuste direktiivi kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et teenuste osutamise tegevusele (nt registreerimissüsteemidele) juurdepääsu suhtes kohaldatavad menetlused ja formaalsused on lihtsad ning et neid on võimalik hõlpsasti täita nii distantsilt kui ka elektrooniliste vahendite abil asjaomase ühtse kontaktpunkti kaudu ja asjaomastes asutustes.
- **E-kaubanduse direktiiv**⁵ sisaldab sätteid, millega reguleeritakse infoühiskonna teenuste piiriülest osutamist. Direktiivi asjakohases osas on sätestatud, et liikmesriigid ei tohi piirata vabadust osutada infoühiskonna teenuseid teisest liikmesriigist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik avaliku korra, avaliku julgeoleku, rahvatervise või tarbijate, sealhulgas investorite kaitseks, ning tingimusel, et sellised piirangud on vastavuses nende eesmärkidega ja teatavad menetlusnõuded on täidetud.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus) (ELT L 277, 27.10.2022, lk 1–102).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36–68).

⁴ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 22. september 2020, Cali Apartments SCI ja HX vs. Procureur général près la cour d'appel de Paris ja Ville de Paris, C-724/18, ECLI:EU:C:2020:743, punkt 88.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

- **Platvormide ja ettevõtjate vahelisi suhteid käsitleva määrusega**⁶ on veebipõhiste vahendusteenuste ärikasutajatele antud asjakohased läbipaistvusega seotud õigused, sealhulgas minimaalne etteteatamisaeg enne pakkumiste eemaldamist nende teenustest, ning vaidluste lahendamise vahendid.
- **Andmealase õigusakti ettepanek**⁷ käsitleb ettevõtjatevahelist ning ettevõtjate ja riigi vahelist andmete jagamist, kuid ei sisalda uusi aruandekohustusi veebiplatvormidele.
- **Isikuandmete kaitse üldmäärust**⁸ kohaldatakse avaliku sektori asutuste ja veebiplatvormide poolse isikuandmete töötlemise suhtes (sealhulgas juhul, kui see on vajalik registreerimisnumbrite andmiseks ja nende registri pidamiseks) ning isikuandmete vahetamise suhtes veebiplatvormide (kelle valduses on märkimisväärsel hulgal andmeid lühiajalise majutuse üüriteenuste kohta) ja avaliku sektori asutuste vahel. Isikuandmete kaitse üldmääruses on sätestatud, et isikuandmeid võib töödelda ainult siis, kui selliseks töötlemiseks on õiguslik alus (nt töötlemine on vajalik seadusjärgse kohustuse või avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks). Ettepanekus sätestatakse isikuandmete seadusliku töötlemise alused, mis on vajalikud lühiajalise majutuse üüriteenuste sektori läbipaistvuse suurendamiseks, ning nähakse ette andmekaitsemeetmed, et tagada täielik kooskõla isikuandmete kaitse üldmäärusega.
- **Ühtse digivärava määrusega**⁹ hõlbustatakse veebipõhist juurdepääsu teabele ja e-valitsuse menetlustele. Selleks et vähendada halduskoormust ja tagada, et ettepanekuga hõlmatud haldusmenetlused on ühtse digivärava määrusega kooskõlas, lisatakse need haldusmenetlused kõnealuse määruse I ja II lisasse.
- **Maksustamiselase halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi (DAC7)**¹⁰ uute normide kohaselt, mida hakatakse kohaldama alates 1. jaanuarist 2023, peavad veebiplatvormid esitama teatava teabe tulu kohta, mis müüjad on nende kaudu teeninud. Seda teavet jagatakse igal aastal ainult asjaomaste liikmesriikide maksuhalduritega, välja arvatud juhul, kui muude õigusaktidega on ette nähtud teisiti.
- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on kooskõlas komisjoni prioriteetidega muuta EL digiajastule vastavaks ja ehitada üles tulevikuvalmis majandus, mis toimib inimeste hüvanguks¹¹. Samuti on see osa ELi VKEde strateegiast,¹² võttes arvesse paljude lühiajalise majutuse üüriteenuste segmendis

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1150, mis käsitleb õigluse ja läbipaistvuse edendamist veebipõhiste vahendusteenuste ärikasutajate jaoks.

⁷ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühtlustatud õigusnormide kohta, millega reguleeritakse õiglast juurdepääsu andmetele ja andmete kasutamist, COM(2022) 68 final.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1724, millega luuakse ühtne digivärv teabele ja menetlustele ning abi- ja probleemilahendamisteenustele juurdepääsu pakkumiseks ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT L 295, 21.11.2018, lk 1–38).

¹⁰ Nõukogu 22. märtsi 2021. aasta direktiiviga (EL) 2021/514, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL maksustamiselase halduskoostöö kohta, on laiendatud ELi raamistikku automaatselt teabevahetusele maksustamise valdkonnas. Liikmesriigid peavad selle direktiivi oma siseriiklikku õigusesse üle võtma 31. jaanuariks 2022 ja kohaldama uusi sätteid alates 1. jaanuarist 2023.

¹¹ [Komisjoni teatis „Euroopa digituleviku kujundamine“, COM\(2020\) 67 final.](#)

¹² [Komisjoni teatis „VKEde strateegia kestliku ja digitaalse Euroopa kujundamiseks“, COM\(2020\) 103.](#)

tegutsevate VKEde, sealhulgas platvormide vajadusi. Ettepanekus käsitletakse ka turismi üleminekujuhistes¹³ ja linnade tegevuskavas¹⁴ esitatud üleskutseid võtta vastu ELi raamistik, mis muudaks lühiajalise majutuse üüriteenuste segmenti läbipaistvamaks.

Ettepaneku alusel võetavate meetmete eesmärk on täita sihipäraselt lüngad ja kõrvaldada allesjäänud ebakindlus, et soodustada lühiajalise majutuse üüriteenuste tasakaalustatud arengut. See on kooskõlas kestliku arengu eesmärkidega¹⁵ (eelkõige kestliku arengu 11. eesmärgiga „kestlikud linnad ja kogukonnad“) ja aitab kaasa nende saavutamisele, andes avaliku sektori asutustele vahendid ja andmed lühiajalise majutuse üüriteenuste sektori proportsionaalseks ja kestlikuks reguleerimiseks. Samuti toetab see Euroopa tuleviku konverentsi ettepanekut „investeerida turismil ja kultuuril põhinevasse majandusse, sealhulgas paljudesse väikestesse sihtkohtadesse Euroopas“¹⁶. Ettepanek täiendab kõiki olemasolevaid õigusakte ja tugineb neile ning on kooskõlas ELi konkurentsioiguse, rahvusvaheliste kaubanduskohustuste¹⁷ ja kavandatud Euroopa deklaratsiooniga digiõiguste ja -põhimõtete kohta digikümneniks¹⁸.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114, mis võimaldab võtta liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamiseks vajalikke meetmeid, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine.

Ettepaneku eesmärk on luua lühiajalise majutuse üüriteenuseid käsitlevate andmete genereerimise ja jagamise ühtlustatud ELi raamistik. Vahendusteenuste suhtes kohaldatavate normide ühtlustamine on vajalik, et vältida lahknevate andmenõuete ja -päringute rohkust ühtsel turul, mis pärsiks veebipõhiste vahendusteenuste ja lühiajalise majutuse üüriteenuste piiriülest osutamist. Ettepaneku alusel loodav andmejagamisraamistik avaldab eeldatavasti positiivset mõju majutuse pakkujate turulepääsule, sest see aitab vähendada halduskoormust seoses majutuse pakkujate registreerimise nõuetega. Andmejagamisraamistik tagab ametiasutustele andmed, mida nad vajavad, et töötada välja ja säilitada lühiajalise majutuse üüriteenuste õigusnorme (nt õigusnormid lühiajalise majutuse üüriteenuste pakumise piiramiseks mõnes geograafilises piirkonnas või tervishoiu- ja ohutusnõuete täitmise tagamiseks), mis on asjakohased ega ole piiravamad, kui on vajalik avaliku huvi eesmärgi saavutamiseks. Seega on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114 asjakohane õiguslik alus seadusandlikule sekkumisele, mis hõlmab veebiplatvormide siseturul ning käsitleb liikmesriikide õigusnormide ja nõuete vahelisi erinevusi, mis mõjutavad veebiplatvormide siseturu toimimist.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele peaks EL võtma meetmeid ainult juhul, kui liikmesriigid üksi ei suuda kavandatud meetme eesmärgi piisavalt saavutada ning seetõttu saab kõnealuseid eesmärgi kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada ELi tasandil.

¹³ [Turismi üleminekujuhised – Euroopa Liidu Väljaannete Talitus \(europa.eu\).](#)

¹⁴ [Kultuuri- ja kultuuripärandi partnerluse lõplik tegevuskava | Futurium \(europa.eu\).](#)

¹⁵ [THE 17 GOALS | Sustainable Development \(un.org\).](#)

¹⁶ Euroopa tuleviku konverents, lõpparuanne, ettepanek 12, <https://futureu.europa.eu/pages/reporting>; vt ka COM(2022) 404 final.

¹⁷ Näiteks WTO teenuskaubanduse üldlepingud, mis on kättesaadavad [siin](#), ja muud asjakohased kaubanduslepingud.

¹⁸ [COM\(2022\) 28 final.](#)

Liikmesriikide kehtestatud erinevad ja ülevõetavad andmete genereerimise ja jagamise raamistikud kahjustavad veebiplatvormide võimalust tegutseda piiriülevalt. Samal ajal on praegused riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi meetmed sageli ülemääraseks ja ebatõhusad, sest ametiasutustel on üldiselt raske platvormidelt ja majutuse pakkujalt andmeid saada. ELi tasandi meetmed võimaldavad kogu ELis tegutsevatel veebiplatvormidel andmeid jagada ning tagab, et vahetatavad andmed on standarditud ja koostalitlust võimaldavad. Registreerimissüsteeme käsitlevad ühised ELi standardid tagavad, et registreerimismenetlus on lihtne, ning aitavad seega vähendada veebiplatvormide ja majutuse pakkujate killustatust ja halduskoormust. ELi ühine raamistik pakub riiklikele ja kohalikele asutustele läbipaistvust tasemel, mida nad vajavad eeskirjade jõustamiseks ja teadlike poliitikameetmete vastuvõtmiseks kooskõlas kehtivate ELi õigusaktidega.

Platvormide pakutavate veebipõhiste lühiajalise majutuse üüriteenuste piiriülene olemus ja andmete jagamise nõuete killustatus tähendab, et liikmesriigid üksi ei suuda ettepaneku eesmärgi tõhusalt saavutada. ELi meetmed on seega ainus viis tagada andmete genereerimise (registreerimise teel) ja jagamise ühtlustatud raamistiku kehtestamine. See võimaldab ka avaliku sektori asutustel kujundada asjakohased ja proportsionaalsed eeskirjad, mis põhinevad usaldusväärsetel andmetel lühiajalise majutuse üüriteenuste kohta, ning võimaldab veebiplatvormidel ühtsel turul tegutseda ja kasvada, ilma et nad peaksid vastama arvukatele ja lahknevatele andmete jagamise taotlustele.

- **Proportsionaalsus**

Ettepaneku peamine eesmärk on ühtlustada andmepäringud kogu ELis, et lühiajalise üürimise platvormidel oleks lihtsam neile vastata. ELi õiguslik alus ja raamistik andmete jagamiseks lühiajalise üürimise veebiplatvormide ja avaliku sektori asutuste vahel suurendab õiguskindlust ning tagab, et vahetatavad andmed on standarditud ja koostalitlust võimaldavad. Liikmesriigid ei ole kohustatud kehtestama majutuse pakkujate registreerimise korda, välja arvatud juhul, kui nad soovivad saada platvormidelt andmeid. Kui registreerimissüsteem on sisse seatud, tagab ELi poolt ametiasutustele kehtestatud kohustus anda välja registreerimisnumbreid ja veebiplatvormidele kehtestatud kohustus võimaldada kõigil majutuse pakkujatel kuvada oma kuulutused nende registreerimisnumbriga, et see majutuse pakkujatele esitatav nõue on lihtsasti jõustatav. Registreerimissüsteem hõlbustab ka sellistel registreerimisnumbritel põhinevat andmevahetust. ELi ühine raamistik annab seega riiklikele ja kohalikele asutustele teavet, mida nad vajavad õigusnormide täitmise tagamiseks ja teadlike poliitikameetmete rakendamiseks kooskõlas ELi õigusega.

Ettepanek on proportsionaalne ka seetõttu, et see võimaldab liikmesriikidele ja avaliku sektori asutustele teatavat paindlikkust seoses nii registreerimissüsteemide (st kas ja millisel tasandil need sisse seada või mitte) kui ka täiendava teabega, mida iga liikmesriik ja avaliku sektori asutus võib majutuse pakkujalt nõuda (tingimusel, et järgitakse Euroopa Liidu toimimise lepingus ja teenuste direktiivis sätestatud mittediskrimineerimise ja proportsionaalsuse põhimõtteid). Sellega tagatakse, et liikmesriikide ja kohalike asutuste vajadusi austatakse ja võetakse arvesse.

- **Vahendi valik**

ELi meetmed võivad piirduda tööstusharu vabatahtliku tegevuse ja teatavate kaasnevate meetmetega. Tõenäoliselt ei oleks see siiski tõhus, sest sõltuks tööstusharu valmisolekust praegust olukorda muuta. Varasemad pehmed lähenemisviisid, nagu 2016. aasta teatis jagamismajanduse kohta ja 2018. aasta poliitikapõhimõtted, ei ole lühiajalise majutuse

üüriteenuste sektori läbipaistvust oluliselt parandanud¹⁹ ning mitu sidusrühma pidas neid ebapiisavaks. Seda näitasid ka nõukogu²⁰ ja parlamendi²¹ üleskutsed suurendada õiguskindlust ja läbipaistvust ning konsulteerimise ja mõju hindamise protsess, mis tõi esile seni ELi ja riikide tasandil kasutatud pehmete vahendite (nagu vabatahtlikud kokkulepped) piirangud ja ebatõhususe. Käesoleva ettepaneku eesmärgi saavutamiseks, st selleks, et edendada isikuandmete jagamist, on isikuandmete kaitse üldmääruse kohaselt nõutavad õiguslik alus ja kaitsemeetmed.

Need põhjused tähendavad, et kindlakstehtud probleemid saab tõhusalt lahendada ainult õigusaktiga. Määrus on eelistatav ka seetõttu, et see on liikmesriikides vahetult kohaldatav, kehtestab eraõiguslikele isikutele samasugused kohustused ja võimaldab oma olemuselt piiriüleste lühiajalise majutuse üüriteenuste sektori eeskirjade järjepidevat kohaldamist. Samuti pakub see lahenduse ühtse turu killustumisele ja väldib seda.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Ettepaneku koostamise käigus konsulteeris komisjon paljude sidusrühmadega, sealhulgas avaliku sektori asutustega (riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil), veebiplatvormidega (ja nende organisatsioonidega), majutuse pakkujate ja muude teenuseosutajatega (nt haldusettevõtted ja hotellid) ning kohalike ühendustega. Konsultatsioonid hõlmasid esialgset mõjuhindangut, 12 nädalat kestnud spetsiaalset avalikku konsultatsiooni, millele esitati 5 692 vastust, sidusrühmade seminare, kahte sihtotstarbelist küsitlust avaliku sektori asutuste ja platvormide osalusel ning sihtotstarbelisi konsultatsioone sidusrühmadega.

Avaliku sektori asutused kinnitasid, et nad vajavad isikuandmeid ja isikustamata andmeid poliitika kujundamiseks ja jõustamiseks. Nad rõhutasid, et neil on praegu mitmesugustel tehnilistel ja õiguslikel põhjustel raskusi nende andmete saamisega majutuse pakkujatelt ja veebiplatvormidelt. Majutuse pakkujad toonitasid vajadust suurendada veebiplatvormide vastutust selle tagamisel, et kuvatakse ainult seaduslikud kuulutused. Nad hoiatasid majutuse pakkujaid käsitlevate piiravate õigusnormide arvu suurenemise eest kohalikul tasandil. Kinnisvarahaldurid (peamiselt VKEd) soovitasid, et lühiajalise majutuse üüriteenuste jaoks tuleks kehtestada lihtsad registreerimismenetlused ning et lühiajalise majutuse üüriteenuste pakkujate kaardistamiseks peaks olema kättesaadav riiklik andmebaas. Veebiplatvormid soovisid, et andmete jagamise taotlused oleksid proportsionaalsed ja kooskõlas ELi õigusega, eelkõige isikuandmete kaitse üldmäärusega. Väiksemad platvormid rõhutasid, et uus andmete jagamise kohustus peaks tuginema olemasolevatele kohustustele (nt DAC7 ja digiteenuste määruse alusel) ja täitma allesjäänud lüngad. Majutussektor (peamiselt hotellid) toetas majutuse pakkujate registreerimissüsteeme ja veebiplatvormide poolse andmete jagamise suurendamist. Majutussektor kutsus üles looma lühiajalise majutuse üüriteenuste pakkujatele ja traditsioonilise majutusteenuse pakkujatele võrdsed tingimused.

¹⁹ Teatis „Euroopa jagamismajanduse tegevuskava“, COM(2016) 356 final.

²⁰ [Nõukogu 27. mai 2019. aasta järeldused „Turismisektori konkurentsivõime kui ELi jätkusuutliku majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse sidususe mootor järgmisel kümnel aastal“.](#)

²¹ [Euroopa Parlamendi 21. jaanuari 2021. aasta resolutsioon kõigi juurdepääsu kohta korralikule ja taskukohasele eluasemele.](#)

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon ja välised töövõtjad korraldasid mitu küsitlust, ühe avaliku konsultatsiooni ja palju uuringuid. Käesoleva algatuse mõju hindamisel lähtuti ka Teadusuuringute Ühiskeskuse asutusesisestest majandusuuringutest, samuti poliitika kujundamise toetusest ja turuanalüüsist.

- **Mõjuhindang**

Ettepanekut toetab mõju hindamise aruanne SWD(2022) 350, mis on koostatud kooskõlas komisjoni [parema õigusloome suunistega](#). Õiguskontrollikomitee vaatas mõju hindamise aruande läbi ning seda muudeti seejärel täiendavalt, et võtta arvesse komitee märkusi ja parandusettepanekuid, eelkõige selgitades paremini seda probleemi, kuidas lahknevad andmepäringud takistavad lühiajalise üürimise platvormide toimimist, kasvu ja laienemist ühtsel turul. Vajadust ELi meetme järele ja selle antavat lisaväärtust on nüüd ka paremini selgitatud, näidates, et kohaliku, piirkondliku või riikliku tasandi eeskirjad tekitavad veebiplatvormides vastumeelsust andmete jagamise suhtes, mis raskendab avaliku sektori asutustel usaldusväärsete andmete hankimist lühiajalise majutuse üüriteenuste kohta. Õiguskontrollikomitee andis seejärel muudetud mõju hindamise aruande kohta positiivse arvamuse.

Lisaks lähtestsenaariumile, mille kohaselt poliitikat ei muudeta, määrati kindlaks kolm alternatiivset poliitikavarianti ja hinnati neid. Need sisaldavad võrreldavaid meetmeid, kuid erinevad märkimisväärselt sekkumise intensiivsuse poolest.

- **1. variant** oleks soovitusel vormis. Ettepanekuga innustataks avaliku sektori asutusi seadma sisse majutuse pakkuja registreerimise süsteemid. See hõlmaks andmete kogumist majutuse pakkuja ja majutusüksuse identifitseerimiseks ning seejärel automaatset registreerimisnumbri andmist. Avaliku sektori asutusi julgustatakse ka nõudma, et veebiplatvormid kuvaksid iga majutusüksuse registreerimisnumbri ja jagaksid eelnevalt kokkulepitud tegevusandmeid avaliku sektori asutustega. See soovitus põhineks hea tava näidetel ning seda võiks täiendada tegevusjuhendiga, et hõlbustada andmete jagamist avaliku sektori asutuste ja veebiplatvormide vahel, täpsustades andmete jagamise ulatust ja tehnilisi vahendeid.
- **2. variandi** kohaselt peaks avaliku sektori asutustel, kes soovivad saada veebiplatvormidelt andmeid poliitika kujundamise ja jõustamise eesmärgil, olema esimese sammuna olemas majutuse pakkuja ja nende majutusüksuste registreerimise süsteem, mis peaks vastama teatavatele nõuetele. Kui majutuse pakkujad on eelnevalt kindlaksmääratud andmed ja teabe esitanud, peaksid avaliku sektori asutused andma neile iga majutusüksuse kohta registreerimisnumbri. Veebiplatvormid oleksid kohustatud nõudma, et majutuse pakkujad esitaksid selle registreerimisnumbri ja jagaksid avaliku sektori asutustega korrapäraselt eelnevalt kindlaksmääratud andmeid (nt eeldatavate ja tegelike broneeringute arv ning majutusüksuses viibinud küllastajate arv broneeringu kohta). Liikmesriigid peaksid looma ühtse digitaalse kontaktpunkti, et võimaldada andmete edastamist, ning selgelt märkima, millised kohustused kehtivad nende territooriumil asuvate majutuse pakkuja ja veebiplatvormide suhtes.
- **3. variant** hõlmaks 2. variandiga ette nähtud meetmeid, kuid laiendaks registreerimiskohustuse kõigile majutuse pakkujatele ja majutusüksustele ELis. Kõik liikmesriigid oleksid kohustatud seadma riiklikul tasandil sisse registreerimissüsteemi kõigi majutuse pakkuja ja nende majutusüksuste jaoks.

Mõjuhindangus leiti, et **eelistatud variant on 2. variant**, sest:

- 1. variant ei tagaks täielikult, et platvormide koormust ja andmetele juurdepääsu käsitletakse piisavalt. Selle vabatahtlikkus tähendab, et see parandaks olukorda ainult mõnes valdkonnas ning ainult piiratud arvu veebiplatvormide ja avaliku sektori asutuste vahel;
- 2. variant täidaks eesmärgid paindlikult ja proportsionaalselt. See suurendaks läbipaistvust lühiajalise majutuse üüriteenuste segmendis ning vähendaks samal ajal veebiplatvormide koormust ja võimaldaks avaliku sektori asutustele paindlikkust;
- 3. variant täidaks eesmärgid, luues tõhusa andmeajamisraamistiku kogu ELis; ometi kaasneksid sellega suured halduskulud avaliku sektori asutustele ja see piiraks nende tegevusvabadust.

Majandusliku mõju seisukohast tooks 2. variant kasu, kuid tekitaks ka nõuete täitmisega seotud kulusid veebiplatvormidele, avaliku sektori asutustele ja majutuse pakkujatele. Veebiplatvormid saaksid kasu koordineerimata andmepäringute asendamisest sujuvamate ja proportsionaalsemate päringutega, mis vähendaks pikas perspektiivis kulusid. Mis puutub kuludesse, siis kannaksid veebiplatvormid peamiselt ühekordseid halduskulusid, mis on seotud nende IT-taristu kohandamise ja ühtse digitaalse kontaktpunktiga ühendamise. Avaliku sektori asutused saaksid kasu suuremast kindlusest andmete jälgitavuse osas ja andmeajamisprotsesside optimeerimisest, mis omakorda peaks vähendama lühiajalise majutuse üüriteenuseid käsitlevate eeskirjade jõustamise kulusid. Süsteemi kasutusele võtnud avaliku sektori asutused kannaksid uue registreerimissüsteemi ja ühtse digitaalse kontaktpunktiga kohanemise ühekordseid kulusid ning andmete vastuvõtmiseks vajaliku IT-taristu loomise kulusid (peamiselt majutus- ja hoolduskulud). Majutuse pakkujad peaksid keskmiselt saama kasu aja kokkuhoiust registreerimismenetluste läbiviimisel ja pikemas perspektiivis lühiajalise majutuse üüriteenuseid käsitlevatest proportsionaalsematest eeskirjadest. Registreerimisega kaasnevad ka halduskulud.

2. variandi eeldatav **sotsiaalne mõju** hõlmab tarbijate ja külastajate suuremat kindlustunnet, ebaseaduslike kuulutuste arvu vähenemist kohtades, kus ettepanekut rakendatakse, turismivoogude paremat juhtimist ning avaliku sektori asutuste suuremat suutlikkust hinnata ja leevendada lühiajalise majutuse üüriteenuste negatiivset välismõju. Samuti annaks see riiklikele statistikaametitele, Eurostatile ja teadlastele lühiajalise majutuse üüriteenuseid käsitlevad koondandmed. Samuti võib eeldada, et 2. variant mõjutab põhiõigusi, nagu on selgitatud allpool.

Keskkonnamõju valdkonnas peaks 2. variant suurendama avaliku sektori asutuste suutlikkust hinnata ja vähendada lühiajalise majutuse üüriteenuste ökoloogilist jalajälge ning aitama avaliku sektori asutustel meelitada lühiajalise majutuse üüriteenuste pakkujaid maapiirkondadesse, kus sellised teenused võivad avaldada positiivset mõju (nt investeerimine hoonete renoveerimisse ja keskkonnasäästlikumaks muutmisel). Keskkonnamõju ei saa kvantifitseerida, sest see realiseeruks alles siis, kui avaliku sektori asutused kasutavad kogutud andmeid keskkonnahoidlike poliitikameetmete väljatöötamiseks.

• **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Euroopa Komisjoni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) ettepaneku suhtes ei kohaldata.

- **Põhiõigused**

Ettepanekuga tagatakse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 8 tagatud põhiõigus isikuandmete kaitsele. Isikuandmete töötlemine ettepaneku alusel on eespool kirjeldatud eesmärkide saavutamiseks vajalik ja proportsionaalne.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Pärast käesoleva määruse vastuvõtmist oleks liikmesriikidel kaheaastane üleminekuperiood asjaomaste kohalike asutuste kaardistamiseks, kohalike/riiklike registreerimissüsteemide loomiseks või olemasolevate süsteemide kohandamiseks (kohalike registreerimissüsteemide ühendamiseks, kui neid on) ning IT-taristu loomiseks riiklikul tasandil, et veebiplatvormidega andmete jagamist (ühtse digitaalse kontaktpunkti kaudu) ühtlustada. Esimene hindamine toimub kõige varem viis aastat pärast määruse kohaldamise kuupäeva (st viis aastat pärast esialgset kaheaastast üleminekuperioodi).

Komisjon jälgib uue süsteemi rakendamist, kohaldamist ja järgimist, et hinnata selle tulemuslikkust. Uute eeskirjade tulemuslikkust hinnatakse peamiselt (kuid mitte ainult) põhiliste tulemusnäitajate kogumi alusel.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Esimeses peatükis on esitatud üldsätted. Artiklis 1 sätestatakse kavandatava määruse reguleerimisese (st ühtlustatud normid, mis käsitlevad andmete kogumist ja pädevate asutustega jagamist seoses lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamisega, mida majutuse pakkujad pakuvad veebiplatvormide kaudu). Artiklis 2 sätestatakse määruse kohaldamisala, üksused, kelle suhtes määrust kohaldatakse, ning siseriikliku ja ELi õiguse sätted, mida määrus ei mõjuta. Artiklis 3 määratletakse määruses kasutatavad põhimõisted.

Teine peatükk käsitleb majutuse pakkujate ja majutuskohdade registreerimist. Artiklis 4 sätestatakse menetlusnõuded, mida nad peavad sellega seoses täitma. Selles sätestatakse, et ainult registreerimissüsteemi omavad asutused võivad nõuda, et veebiplatvormid esitaksid korrapäraselt tegevusandmeid, ning et kõik registreerimissüsteemid peavad vastama määruse nõuetele. Artiklis 5 on loetletud teave, mille majutuse pakkujad peavad registreerimisnumbri saamiseks esitama. Artiklis 6 sätestatakse pädevate asutuste kohustus kontrollida majutuse pakkujate esitatud teavet, nõuda majutuse pakkujatel lisateavet ja peatada registreerimisnumbri kehtivus. Artiklis 7 kirjeldatakse üksikasjalikult lühiajalise üürimise veebiplatvormide rolli nende internetipõhise kasutajaliidese korraldamisel, et tagada registreerimisnumbrite kehtivus.

Kolmandas peatükis käsitletakse andmete esitamist. Artiklis 8 sätestatakse tingimus, mille kohaselt võivad pädevad asutused saada lühiajalise üürimise veebiplatvormidelt konkreetset teavet majutuse pakkujate tegevuse kohta, mis on seotud lühiajalise majutuse üüriteenuse osutamiseks pakutava ühe või mitme majutusüksusega. Artikliga 9 kehtestatakse lühiajalise üürimise veebiplatvormidele kohustus edastada tegevusandmed pädevatele asutustele ühtse

digitaalse kontaktpunkti kaudu. Väike- ja mikroettevõtjast lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele on kehtestatud leebemad aruandekohustused. Artiklis 10 sätestatakse ühtse digitaalse kontaktpunkti loomine ja funktsioonid. Artikliga 11 luuakse koordineerimisrühm, kes toetab ühtsete digitaalsete kontaktpunktide rakendamist. Artiklis 12 täpsustatakse, millistel asutustel on juurdepääs lühiajalise üürimise veebiplatvormide kogutud ja jagatud andmetele.

Neljandas peatükis on sätestatud teavitamise, seire ja normide täitmise tagamist käsitlevad õigusnormid. Artikliga 13 kehtestatakse liikmesriikidele teavitamiskohustused. Artiklis 14 nõutakse, et iga liikmesriik peab määrama asutuse, kes peaks jälgima käesoleva määruse nõuetekohast ja järjepidevat rakendamist. Artiklis 15 nõutakse, et liikmesriigid peavad tagama käesoleva määruse täitmise ja kehtestama karistused määruse rikkumise eest.

Viiendas ja viimases peatükis on esitatud lõppsätted. Artikliga 16 luuakse komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses. Artikliga 17 lisatakse määrusega reguleeritud haldusmenetlused määruse (EL) 2018/1724 I ja II lisasse, muutes kõnealust määrust. Artiklis 18 kirjeldatakse üksikasjalikult määruse hindamis- ja läbivaatamisprotsessi. Artiklis 19 sätestatakse määruse jõustumise ja kohaldamise kuupäevad.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

milles käsitletakse lühiajalise majutuse üüriteenustega seotud andmete kogumist ja jagamist ning millega muudetakse määrust (EL) 2018/1724

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²²,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²³,

võttes arvesse Euroopa Andmekaitseinspektori arvamust²⁴,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Majutajad on juba aastaid pakkunud lühiajalise majutuse üüriteenuseid, mis on täienduseks hotellide, hostelite või külalistemajade teenustele. Platvormimajanduse hoogustumise tulemusena suureneb lühiajalise majutuse üüriteenuste maht kogu liidus märkimisväärselt. Kuigi lühiajalise majutuse üüriteenused loovad külastajatele, majutajatele ja kogu turismi ökosüsteemile palju võimalusi, on nende kiire kasv tekitanud muresid ja probleeme eelkõige kohalikele kogukondadele ja ametiasutustele. Üks peamisi probleeme on usaldusväärse teabe puudumine lühiajalise majutuse üüriteenuste kohta, näiteks majutaja isiku, majutusteenuste osutamise koha ja kestuse kohta, mistõttu on ametiasutustel raske hinnata lühiajalise majutuse üüriteenuste mõju, töötada välja asjakohaseid ja proportsionaalseid poliitikameetmeid ning tagada nende täitmine.
- (2) Riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi ametiasutused võtavad üha enam meetmeid, et saada teavet majutajatelt ja lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidelt, kehtestades registreerimis- ja muid läbipaistvusnõudeid, sealhulgas lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidel. Andmete genereerimise ja jagamisega seotud õiguslikud kohustused erinevad aga märkimisväärselt nii liikmesriikides kui ka nende vahel kohustuste ulatuse, nende täitmise sageduse ja seonduvate menetluste poolest. Valdav enamik veebiplatvorme, millel vahendatakse lühiajalise majutuse üüriteenuseid, pakuvad oma teenuseid piiriüleselt ja kogu siseturu ulatuses. Erinevate

²² ELT C , , lk .

²³ ELT C , , lk .

²⁴ ELT C , , lk .

lābipaistvusnōuete tōttu ei saa lūhiajalise majutuse ūūriteenuste potentsiaali täielikult āra kasutada ning see mōjutab negatiivselt siseturu nōuetekohast toimimist. Selleks et saavutada ūhtlustatud normid ja nōuded ning tagada lūhiajalise majutuse ūūriteenuste õiglane, ūhemōtteline ja lābipaistev osutamine osana jōupingutustest edendada siseturul tasakaalustatud turismiōkosūsteemi, tuleks liidu tasandil kehtestada ūhtsed ja sihipārased normid.

- (3) Seega tuleks kehtestada ūhtlustatud normid lūhiajalise majutuse ūūriteenuseid kāsitlevate andmete genereerimise ja jagamise kohta, et parandada andmete kāttesaadavust ja kvaliteeti avaliku sektori asutuste jaoks, mis vōimaldaks neil kavandada ja rakendada kōnealuseid teenuseid kāsitlevaid poliitikameetmeid tōhusalt ja proportsionaalselt.
- (4) Tuleks kehtestada normid, et ūhtlustada lābipaistvusnōudeid lūhiajalise vāljaūūrimise veebiplatvormide kaudu osutatavate lūhiajalise majutuse ūūriteenuste osutamiseks, kui liikmesriigid otsustavad sellised lābipaistvusnōuded kehtestada. Seega tuleks kehtestada ūhtlustatud normid lūhiajalise vāljaūūrimise veebiplatvormide registreerimissūsteemide ja andmete jagamise nōuete kohta, mida kohaldatakse juhul, kui liikmesriigid otsustavad sellised sūsteemid vōi nōuded kehtestada. Tōhusa ūhtlustamise saavutamiseks ja nende normide ūhtseks kohaldamiseks ei saa liikmesriigid vastu vōtta õigusakte lūhiajalise vāljaūūrimise veebiplatvormide andmetele juurdepāāsu kohta vāljaspool kāssolesvas māāruses sāttestatud erikorda. Selle eesmārk on tagada, et liikmesriigid ei reguleeriks selliseid taotlusi ilma vajalikke registreerimissūsteeme, andmebaase ja ūhtseid digitaalseid juurdepāāsupunkte loomata, ning hōlbustada proportsionaalset, privaatsusnōudeid jārgivat ja turvalist andmevahetust lūhiajalise vāljaūūrimise veebiplatvormide poolt siseturul. Māārus ei mōjuta liikmesriikide pādevust vōtta vastu ja sāilitada turulepāāsu nōuded, mis on seotud majutajate osutatavate lūhiajalise majutuse ūūriteenustega, sealhulgas tervishoiu- ja ohutusnōuded, kvaliteedi miinimumnōuded vōi koguselised piirangud, tingimusel et sellised nōuded on vajalikud ja proportsionaalsed, et kaitsta avaliku huvi eesmārke kooskōlas Euroopa Liidu toimimise lepingu ning Euroopa Parlamendi ja nōukogu direktiiviga 2006/123/EŪ²⁵. Usaldusvāärsete ja ūhtlustatud andmete kāttesaadavus peaks toetama liikmesriikide jōupingutusi liidu õigusega kooskōlas oleva poliitika ja eeskirjade vāljatōōtamisel. Nagu nāhtub Euroopa Liidu Kohtu praktikast, tuleb liikmesriikidel pōhjendada majutajatele kehtestatud vōimalikke turulepāāsu piiranguid andmete ja tōendite alusel.
- (5) Māāruse eesmārk ei ole tagada tolli- vōi maksueeskirjade jārgimine ning see ei mōjuta liikmesriikide pādevust kuritegude valdkonnas. Seega ei mōjuta māārus liikmesriikide vōi liidu pādevust nendes valdkondades ega liikmesriigi vōi liidu õigusakte, mis on vastu vōetud selle pādevuse alusel seoses andmetele juurdepāāsu, nende jagamise ja kasutamisega kōnealustes valdkondades. Seetōttu tuleks vālistada māāruse alusel tōōdeldavate isikuandmete vōimalik edasine kasutamine õiguskaitse eesmārgil vōi maksu- ja tollieesmārkidel.
- (6) Kāssolesvat māārust tuleks kohaldada teenuste suhtes, milleks on mōbleeritud eluruumide lūhiajaline ūūrileandmine tasu eest, olgu kutsetegevuse raames vōi vāljaspool seda. Lūhiajalise majutuse ūūriteenus vōib hōlmata nāiteks tuba majutaja peamises elukohas, kus elab ka majutaja ise, majutaja peamist vōi teist elukohta, mida

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nōukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EŪ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36).

üüritakse piiratud arvuks päevadeks aastas, või üht või mitut kinnisvara, mille majutaja on ostnud investeringuks ja mida ta üürib välja lühiajaliselt, tavaliselt vähem kui aastaks kogu aasta vältel. Möbleeritud eluruumide pakkumist püsivamaks kasutuseks, tavaliselt üheks aastaks või kauemaks, ei tohiks käsitada lühiajalisena. Lühiajalise majutuse üüriteenused ei piirdu turismi või vaba aja veetmise eesmärgil üüritavate majutuskohadega, vaid peaksid hõlmama lühiajalist viibimist muudel eesmärkidel, näiteks ettevõtluse või õppimise eesmärgil.

- (7) Määruses sätestatud norme ei tuleks kohaldada hotellide ja muude samalaadsete majutusettevõtete suhtes, sealhulgas kuurordihotellide, sviit- ja korterhotellide, hostelite ja motellide suhtes, kuna nende teenused on juba hõlmatud olemasolevate läbipaistvus- ja aruandluskohustustega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 692/2011²⁶. Samuti ei peaks need hõlmama majutust, mida pakutakse laagriplatsidel ning vagunelamu- ja haagissuvilaplotsidel, nagu telgid, autoelamud või vabaajasõidukid, kuna sellised majutuskohad asuvad tavaliselt selleks ette nähtud aladel, nagu laagriplatsid või haagissuvilaparklad, ning ei mõjuta eluruumi samamoodi nagu lühiajalise majutuse üüriteenused.
- (8) Käesolevas määruses sätestatud norme tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/2065²⁷ artikli 3 punktis i määratletud digiplatvormide suhtes, mis võimaldavad külastajal sõlmida majutajaga kauglepingu lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamiseks. Seepärast ei peaks käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluma veebisaidid, mis hõlbustavad kontakte majutajate ja külastajate vahel, kuid ei mängi edasist rolli otsetehingute sõlmimisel. Norme ei kohaldata veebiplatvormide suhtes, mis vahendavad lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamist tasuta (nt veebipõhised koduvahetusplatvormid), sest hõlmatud on üksnes tasu eest osutatavad lühiajalise majutuse üüriteenused.
- (9) Registreerimismenetlused võimaldavad pädevatel asutustel koguda teavet lühiajalise majutuse üüriteenustega tegelevate majutajate ja majutuskohade kohta. Registreerimisnumber, mis on üüritava majutuskoha kordumatu tunnus, peaks tagama, et platvormide kogutud ja jagatud andmeid saab nõuetekohaselt seostada majutajate ja majutuskohadega. Seepärast peaks pädevatel asutustel olema võimalik kehtestada või säilitada majutajate ja nende majutuskohade registreerimismenetlus kas riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil, kui nad soovivad lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidelt teavet saada.
- (10) Tagamaks, et pädevad asutused saavad neile vajaliku teabe ja andmed, tekitamata platvormidele ja majutajatele ebaproportsionaalset koormust, on vaja kehtestada ühine lähenemisviis registreerimismenetlustele liikmesriikides, mis piirduks põhiteabega, mis võimaldab kindlaks teha majutuskoha ja majutaja. Selleks peaksid liikmesriigid tagama, et majutajale ja majutuskohale antakse pärast kogu asjakohase teabe ja dokumentide esitamist registreerimisnumber. Majutajad peaksid saama end identida ja autentida e-identimise vahendite abil, mis on välja antud teavitatud e-identimise

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2011. aasta määrus (EL) nr 692/2011, mis käsitleb Euroopa turismistatistikat ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 95/57/EÜ (ELT L 192, 22.7.2011, lk 17).

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus) (ELT L 277, 27.10.2022, lk 1).

süsteemi raames vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 910/2014²⁸, et need registreerimismenetlused lõpule viia.

- (11) Majutajad peaksid esitama teabe nii enda kui ka lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamiseks pakutavate majutuskohade kohta, aga ka muu vajaliku teabe, et pädevatel asutustel oleks teada majutaja isik, tema kontaktandmed, majutuskoha asukoht, liik (nt maja, korter, tuba) ja omadused. See teave on vajalik majutajate ja pakutavate majutuskohade jälgitavuse tagamiseks. Majutuskoha omaduste kirjeldus peaks sisaldama märget selle kohta, kas seda pakutakse tervikuna või osaliselt ning kas majutaja kasutab seda eluasemena (peamise või teise elukohana) või muudel eesmärkidel. Majutajad peaksid andma teavet ka maksimaalse külastajate arvu kohta, keda majutuskohas saab majutada.
- (12) Liikmesriigid peaksid saama nõuda, et majutajad esitaksid täiendavat teavet ja dokumente, mis tõendavad vastavust siseriiklike õigusaktidega kehtestatud nõuetele, nagu tervisekaitse-, ohutus- ja tarbijakaitsenõuded. Liikmesriigid võivad – eelkõige võrdse juurdepääsu ja kaasamise tagamiseks – nõuda, et majutajad esitaksid riiklikke või kohalikke ligipääsetavusnõudeid silmas pidades teabe selle kohta, milline on lühiajalises majutuses üürimiseks pakutavate majutuskohade ligipääsetavus puuetega inimeste jaoks. Kõik nõuded peaksid aga olema kooskõlas mittediskrimineerimise ja proportsionaalsuse põhimõtetega, mis tähendab, et need peavad olema asjakohased ja vajalikud õiguspärase regulatiivse eesmärgi saavutamiseks, ning Euroopa Liidu toimimise lepinguga ja direktiiviga 2006/123/EÜ. Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada majutajatele liidu õiguse kohaseid teabenõudeid küsimustes, mida käesolev määrusega ei reguleerita, näiteks tasustamata viibimise kohta, sealhulgas juhul, kui majutatakse haavatavaid isikuid, näiteks pagulasi või ajutise kaitse saajaid.
- (13) Kui teave ja dokumendid, näiteks isikut tõendav dokument, tuleohutus- või muu ohutusluba, mille majutajad registreerimismenetluse käigus esitavad, kehtivad piiratud aja jooksul, peaks majutajatel olema võimalik teavet või dokumente ajakohastada. Kui majutaja ei esita ajakohastatud teavet ja dokumente, peaks pädevatel asutustel olema õigus registreerimisnumber peatada, kuni ajakohastatud teave või dokumendid on esitatud. Majutaja esitatud teavet ja dokumente tuleks säilitada kogu registreerimisnumbri kehtivusaja jooksul ja maksimaalselt üks aasta pärast seda, kui majutaja on esitanud majutuskoha registrist kustutamise taotluse, et võimaldada pädevatel asutustel teha vajalikke kontrole ka pärast seda, kui majutuskoh on registrist kustutatud.
- (14) Pädevad asutused peaksid registreerimismenetluse käigus majutajate esitatud teavet ja dokumente kontrollima alles pärast registreerimisnumbri väljaandmist. On asjakohane lubada majutajatel mõistliku aja jooksul parandada esitatud teavet ja dokumente, mida pädev asutus peab mittetäielikuks või ebatäpseks. Kui majutaja ei paranda mittetäielikku või ebatäpset teavet ja dokumente ettenähtud tähtaja jooksul, peaks pädeval asutusel olema õigus registreerimisnumbri kehtivus peatada. Pädeval asutusel peaks olema õigus registreerimisnumbri kehtivus peatada ka juhul, kui tal on majutaja esitatud teabe või dokumentide ehtsuses ja kehtivuses ilmseid ja tõsiseid kahtlusi. Sellisel juhul peaksid pädevad asutused teavitama majutajat oma kavatsusest registreerimisnumbri kehtivus peatada ja selle põhjustest. Majutajatel peaks olema

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ (ELT L 257, 28.8.2014, lk 73).

võimalus olla ära kuulatud ning vajaduse korral peaksid nad saama esitatud teavet ja dokumente mõistliku aja jooksul parandada. Kui registreerimisnumbri kehtivus on peatatud, peaks pädevatel asutustel olema õigus anda lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormile korraldus, et ta eemaldaks põhjendamatu viivitusega asjaomase majutuskoha kuulutuse või peataks sellele juurdepääsu. Selline korraldus peaks sisaldama kogu kuulutuse tuvastamiseks vajalikku teavet, sealhulgas kuulutuse ühtset ressursilokaatorit (URL).

- (15) Kui kohaldatakse registreerimismenetlust, tuleks nõuda, et majutajad esitavad lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele oma registreerimisnumbrid, märgivad need igas oma majutuskoha kuulutuses ja esitavad oma majutuskoha registreerimisnumbri külastajatele. Liikmesriigid peaksid tagama, et registreerimismenetluse kohaldamise korral võimaldab liikmesriigi õigus pädevatel asutustel anda lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele korralduse eemaldada selliste majutuskohade kuulutused, mida pakutakse ilma registreerimisnumbrita või kehtetu registreerimisnumbriga.
- (16) Määruse (EL) 2022/2065 artiklis 31 on sätestatud teatavad hoolsuskohustuse nõuded digiplatvormidele, mille kaudu saavad tarbijad sõlmida kauplejatega kauglepinguid. Neid nõudeid kohaldatakse lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide suhtes seoses lühiajalise majutuse üüriteenustega, mida osutavad majutajad, keda saab käsitada kauplejatena. Lühiajalise majutuse üüri sektorit iseloomustab aga asjaolu, et majutajad on sageli eraisikud, kes aeg-ajalt pakuvad lühiajalise majutuse üüriteenuseid kasutajalt kasutajale ning kes tingimata ei vasta kauplejateks liigitamise tingimustele liidu õiguse kohaselt. Seepärast on kooskõlas määruse (EL) 2022/2065 artiklis 31 sätestatud integreeritud nõuetelevastavuse mõiste ja eesmärgiga ning selleks, et pädevad asutused saaksid kontrollida, kas kohaldatavad registreerimiskohustused on täidetud, asjakohane kohaldada lühiajalise majutuse üüriteenuste, sealhulgas selliste teenuste puhul, mille pakkuja ei saa liidu õiguse kohaselt käsitada kauplejatena, integreeritud nõuetelevastavuse eritingimusi. Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid peaksid tagama, et teenuseid ei pakuta, kui registreerimisnumbrit ei ole esitatud, kuid majutaja kinnitab, et selline registreerimisnumber on olemas. See ei tohiks tähendada lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele kohustust jälgida üldiselt teenuseid, mida majutajad platvormi kaudu pakuvad, ega üldist teabekogumiskohustust, et hinnata registreerimisnumbri õigsust enne, kui avaldatakse lühiajalise majutuse üüriteenuse pakkumine.
- (17) Kui pädevad asutused soovivad saada lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidelt teavet majutaja tegevuse kohta, tuleks neilt nõuda registreerimismenetluse kehtestamist või säilitamist.
- (18) Pädevatel asutustel, kes soovivad saada lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidelt teavet majutaja tegevuse kohta ja kellel on olemas registreerimissüsteemid, peaks olema võimalik saada veebiplatvormidelt korrapäraselt tegevusandmeid. Selliste andmete liigid peaksid olema täielikult ühtlustatud ja sisaldama teavet registreeritud majutuskoha väljaüüritud ööde arvu kohta, selles viibinud külastajate arvu kohta ööde lõikes, majutuskoha registreerimisnumbrit ja kuulutuse URLi, mida on vaja selleks, et hõlbustada majutaja ja lühiajalise majutuse üüriteenusena pakutava majutuskoha tuvastamist juhul, kui registreerimisnumber puudub või on vale. Kohustus esitada tegevusandmeid, registreerimisnumber ja majutuskoha kuulutuse URL hõlmab üksnes neid veebiplatvorme, mis on tegelikult hõlbustanud otsetehingute sõlmimist majutajate ja külastajate vahel, kuna ainult need platvormid saavad koguda andmeid nii majutuskohas üüritud ööde arvu kui ka selles viibinud külastajate arvu kohta ööde

lõikes. Liikmesriigid ei tohiks säilitada ega kehtestada meetmeid, millega nõutakse platvormidelt aruande esitamist lühiajaliste majutusteenuste osutajate ja nende tegevuse kohta, ning mis kalduvad kõrvale käesolevas määruses sätestatud meetmetest, välja arvatud juhul, kui liidu õiguses on sätestatud teisiti.

- (19) Tagamaks, et isikuandmete töötlemine on piisav, asjakohane ja piirdub sellega, mis on vajalik nendeks eesmärkideks, milleks neid töödeldakse, ei tohiks lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidelt nõuda lisateabe esitamist majutaja isiku ja majutuskoha kohta, sest pädevad asutused juba koguvad seda teavet majutajate suhtes kohaldatavate registreerimismenetluste kaudu.
- (20) Ei tohiks eeldada, et lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid, mida käsitatakse väikeste või mikroettevõtjatena komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ²⁹ tähenduses, kasutaksid teabe jagamiseks automatiseeritud vahendeid, kui neil ei olnud eelmises kvartalis liidus keskmiselt vähemalt 2 500 aktiivset majutajat kuus. Kui sellistel lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidel võimaldatakse jagada andmeid ühtse digitaalse juurdepääsupunktiga käsitsi, vähendab see nende nõuete täitmisega seotud koormust ja võtab arvesse nende rahalisi või tehnilisi ressursse, tagades samas, et pädevad asutused saavad asjakohased andmed. Eeldatakse, et lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidel, mis on väikesed või mikroettevõtjad soovitusel 2003/361/EÜ tähenduses ning mis saavutavad osutatud künnise või ületavad seda, on juba olemas süsteemid, mis võimaldavad täita masinatevahelise side nõudeid.
- (21) Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidelt tuleks nõuda aruandluskohustuse täitmist seoses nende vahendatavate lühiajalise majutuse üüriteenustega majutuskohades, mis asuvad piirkonnas, kus on kehtestatud registreerimismenetlus, tingimusel et liikmesriik on loonud ühtse digitaalse juurdepääsupunkti. Selle teabe kogumine ja jagamine on vajalik, et pädevad asutused saaksid jälgida majutajate suhtes kohaldatavate registreerimismenetluste täitmist ning et liikmesriigid saaksid välja töötada asjakohaseid ja proportsionaalseid poliitikameetmeid lühiajalise majutuse üüriteenuste valdkonnas ja tagada nende täitmise.
- (22) Selleks et vältida olukorda, kus lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidel tuleb toime tulla lahknevate tehniliste nõuete ja ühe liikmesriigi piires andmete jagamiseks kasutatavate eri juurdepääsupunktidega, tuleks luua ühtne riiklik digitaalne juurdepääsupunkt, mis toimiks vāravana andmete elektrooniliseks edastamiseks lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide ja pädevate asutuste vahel, tagades õigeaegse, usaldusväärse ja tõhusa andmete jagamise.
- (23) Ühtsed digitaalsed juurdepääsupunktid peaksid hõlbustama lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide suutlikkust kontrollida pisteliselt registreerimisnumbri kehtivust või deklareeritud teabe õigsust, et vähendada vigu ja vastuolusid andmete edastamisel ning nõuete täitmisega seotud koormust. Kuigi ühtne digitaalne juurdepääsupunkt ei tohiks nõuda registreerimisnumbri tegelikku salvestamist, peaks see võimaldama teha pistelisi kontrole kas automaatselt rakendusliidese abil, mis võimaldab kontrollida registreerimisnumbri vastavust ühtse digitaalse juurdepääsupunktiga ühendatud liikmesriigi vastavale registrile, või käsitsi, näiteks sisestades registreerimisnumbri internetipõhisesse kasutajaliidesesse ja saades kinnituse selle kehtivuse kohta. Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidel peaks olema õigus teha täiendavaid

²⁹ Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

kontrolle ühtse digitaalse juurdepääsupunkti kaudu. Liikmesriigid peaksid jätkama registreerimiskohustuste täitmise tagamist, kasutades juba olemasolevaid vahendeid.

- (24) Selleks et tagada andmevahetust toetavate tehniliste lahenduste rakendamiseks ühetaolised tingimused ja edendada ühtsete riiklike digitaalsete juurdepääsupunktide koostalitlusvõimet, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et kehtestada vajaduse korral kohaldatavad standardid ja koostalitlusvõime nõuded. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011³⁰.
- (25) Tuleks tagada kooskõla liikmesriigi eri registrite vahel ja nende koostalitlusvõime ühtse digitaalse juurdepääsupunktiga, et kõrvaldada semantilised ja tehnilised tõkked andmete jagamiselt ning tagada tõhusamad ja tulemuslikumad haldusmenetlused. Riigi tasandil ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide loomise eest vastutavad üksused ja komisjon peaksid hõlbustama rakendamist riiklikul tasandil ja koostööd liikmesriikide vahel.
- (26) Tegevusandmete ja registreerimisnumbrite läbipaistev jagamine nõuab proportsionaalset, piiratud ja prognoositavat liidu tasandi raamistikku, mis vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679³¹ nõuetele. Selleks peaksid liikmesriigid loetlema riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi pädevad asutused, kes on kehtestanud või säilitanud registreerimismenetluse, et taotleda nende territooriumil asuvate majutuskohdade tegevusandmeid. Selliseid andmeid tuleks töödelda üksnes selleks, et kontrollida vastavust registreerimismenetlustele või rakenduseeskirjadele, mis käsitlevad lühiajalise majutuse üüriteenustele juurdepääsu ja nende osutamist. Viimasel juhul peaks selline töötlemine olema lubatud üksnes siis, kui need eeskirjad on mittediskrimineerivad, proportsionaalsed ja kooskõlas liidu õigusega, sealhulgas teenuste vaba liikumist ja asutamisevabadust käsitlevate eeskirjadega, ning direktiiviga 2006/123/EÜ. Andmekaitset käsitleva liidu õiguse järgimiseks tuleks kõigis lühiajalise majutuse üüriteenustele juurdepääsu ja nende teenuste osutamist käsitlevates normides täpsustada andmete töötlemise eesmärk kooskõlas määruse 2016/679 nõuetega. Tegevusandmed (ilma isikuandmeteta) on olulised ka avaliku sektori asutustele, kes kavandavad selliseid norme osana jõupingutustest edendada tasakaalustatud turismiökosüsteemi, sealhulgas tõhusaid ja proportsionaalseid norme lühiajalise majutuse üüriteenuste kättesaadavuse ja osutamise kohta. Maksimaalne üheaastane säilitamisaeg peaks võimaldama pädevatel asutustel tagada majutajate või üüritud majutuskohdade suhtes kohaldatavate normide järgimise ning poliitika kujundamise.
- (27) Kättesaadavatel tegevusandmetel põhinevad koondandmed on olulised ka ametliku statistika koostamiseks. Need andmed koos teabega majutuskohdade koguarvu ja majutuskoha maksimaalse külastajate arvu kohta igas geograafilises piirkonnas tuleks igakuiselt edastada riiklikele statistikaametitele ja Eurostatile, et koostada statistikat vastavalt määruse (EL) nr 692/2011 (mis käsitleb Euroopa turismistatistikat) nõuetele, mida kohaldatakse muude majutussektori teenusosutajate suhtes. Liikmesriigid peaksid määrama riikliku asutuse, kes vastutab andmete koondamise ja edastamise

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

eest. Pädevatel asutustel peaks samuti olema võimalik jagada tegevusandmeid üksuste ja isikutega, kui see on vajalik teadusuuringuteks, analüüsimiseks või uute ärimudelite ja teenuste väljatöötamiseks; see ei kehti siiski andmete kohta, mis võimaldavad tuvastada konkreetse majutuskoha või majutaja (nt registreerimisnumbrid ja URLid). Samadel tingimustel võib tegevusandmed teha kättesaadavaks sektoripõhiste andmeruumide kaudu, kui need on olemas.

- (28) Liikmesriigid peaksid andma vajalikku teavet, et avaliku sektori asutused, lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid, majutajad ja kodanikud mõistaksid seadusi, menetlusi ja nõudeid, mis on seotud lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamisega nende territooriumil. Selline teave hõlmab registreerimismenetlusi ning mis tahes nõudeid, mis käsitlevad juurdepääsu lühiajalise majutuse üüriteenustele ja nende osutamist.
- (29) Käesoleva määruse rakendamise hõlbustamiseks peaks iga liikmesriik määrama asutuse, kes peaks jälgima selle rakendamist ja esitama komisjonile iga kahe aasta järel aruande.
- (30) Liikmesriigid peaksid tagama käesoleva määruse tulemusliku täitmise. Määruse (EL) 2022/2065 täitmise tagamise eest vastutavad asutused peaksid tagama, et käesolevas määruses lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele kehtestatud kohustusi, mis hõlmavad lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormi kasutajaliidese väljatöötamist seoses majutajate registreerimisnumbritega vastavalt käesoleva määruse määratlusele, täidetakse kooskõlas määruse (EL) 2022/2065 IV peatükis sätestatud õiguste ja menetlustega. Kooskõlas määrusega (EL) 2022/2065 peaks pädeval digiteenuste koordinaatoril või komisjonil olema seega volitused tagada käesoleva määruse artikli 7 lõikes 1 sätestatud integreeritud nõuetelevastavuse kohustuse täitmine kooskõlas (EL) 2022/2065 IV peatükis sätestatud pädevuste jaotusega. Sellest tulenevalt peaks komisjonil olema õigus võtta vastu otseseid täitemeetmeid üksnes väga suurte digiplatvormide suhtes, mis on määratud kooskõlas määrusega (EL) 2022/2065.
- (31) Liikmesriigid peaksid tagama käesoleva määruse nende sätete tulemusliku täitmise, mis käsitlevad pisteliste kontrollide tulemusi, kohustust lisada viide teabele, mille liikmesriigid peavad tegema kättesaadavaks lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamise eeskirjade kohta, ning lühiajalise väljaüürimise platvormide kohustusi jagada andmeid. Võttes arvesse nimetatud kohustuste eripära, peaksid nende täitmise tagama asutused, mille on määranud ühtse digitaalse juurdepääsupunkti liikmesriik, kus asjaomane majutuskohas asub. Samuti peaksid liikmesriigid kehtestama õigusnormid, millega nähakse ette karistused käesoleva määruse nende sätete rikkumise eest, mida kohaldatakse lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide suhtes, ning tagama selliste karistuste rakendamise ja nendest teatamise kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/31/EÜ³². Kehtestatud karistused peaksid olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Need karistused peaksid tagama käesoleva määruse tulemusliku täitmise, eelkõige seoses andmete jagamise kohustustega.
- (32) Selleks et kodanikud ja ettevõtjad saaksid takistusteta ja asjatu täiendava halduskoormuseta kasutada ühtse turu eeliseid, on Euroopa Parlamendi ja nõukogu

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

määruses (EL) 2018/1724,³³ millega loodi ühtne digivärv, sätestatud siseturu toimimise seisukohast olulise teabe, menetluste ja abiteenuste internetipõhise pakkumise üldeeskirjad. Käesoleva määrusega hõlmatud teavitamisnõuded ja -menetlused peaksid vastama määruse (EL) 2018/1724 nõuetele. Eelkõige tuleks määruse (EL) 2018/1724 II lisasse lisada menetlused, mis käsitlevad käesoleva määruse artiklis 4 osutatud majutajapoolset registreerimist ja registreerimisnumbri väljastamise korda, tagamaks, et iga majutaja saaks veebipõhistest menetlustest täielikku kasu. Seepärast tuleks määrust (EL) 2018/1724 vastavalt muuta.

- (33) Samuti peaks kooskõlas ühekordsuse põhimõttega olema ühes või mitmes liikmesriigis mitut majutusk kohta omavatel majutajatel lubatud taaskasutada andmeid ja tõendeid, mille nad on juba esitanud esmasel registreerimisel, vähendades seeläbi majutajate jaoks nõuete täitmisega seotud koormust. Seda funktsiooni saaks pakkuda komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2022/1463³⁴ loodud andmete ühekordse küsimise tehnilise süsteemi jaoks välja töötatud taristu kaudu.
- (34) Komisjon peaks käesolevat määrust korrapäraselt hindama ja jälgima selle mõju lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide kaudu osutatavatele lühiajalise majutuse üüriteenustele liidus. Hindamine peaks hõlmama mõju lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujatele ning andmete suurema kättesaadavuse mõju lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamist käsitlevate riiklike, piirkondlike ja kohalike eeskirjade sisule ja proportsionaalsusele. Sektori arengusuundadest laiapõhjalise ülevaate saamiseks tuleks hindamisel arvesse võtta liikmesriikide ja asjaomaste sidusrühmade kogemusi.
- (35) Et anda liikmesriikidele piisavalt aega registreerimismenetluste kehtestamiseks, olemasolevate registreerimismenetluste kohandamiseks käesoleva määruse sätetega ja ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide loomiseks ning võimaldada platvormidel ja majutusteenuse pakkujatel kohaneda uute nõuetega, tuleks käesoleva määruse kohaldamine edasi lükata.
- (36) Kuna käesoleva määruse eesmärged, nimelt aidata kaasa siseturu nõuetekohasele toimimisele seoses lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakutavate teenustega, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja neid saab seepärast paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta käesoleva määruse vastu kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (37) Põhiõigus isikuandmete kaitsele on tagatud eelkõige määrusega (EL) 2016/679. Sellega nähakse ette isikuandmete töötlemist käsitlevate normide ja nõuete alus, sealhulgas juhul, kui andmekogumid sisaldavad nii isikuandmeid kui ka isikustamata andmeid ning need andmed on lahutamatu seotud. Käesoleva määruse kohane isikuandmete töötlemine toimub kooskõlas määrusega (EL) 2016/679. Seetõttu vastutavad andmekaitse järelevalveasutused käesoleva määruse raames toimuva isikuandmete töötlemise järelevalve eest.

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1724, millega luuakse ühtne digivärv teabele ja menetlustele ning abi- ja probleemilahendamisteenustele juurdepääsu pakkumiseks ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT L 295, 21.11.2018, lk 1).

³⁴ Komisjoni 5. augusti 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/1463, millega kehtestatakse tõendite automaatse piiriülese vahetamise tehnilise süsteemi tehniline ja talitluskirjeldus ning ühekordsuse põhimõtte kohaldamine kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2018/1724, C/2022/5628 (ELT L 231, 6.9.2022, lk 1.)

- (38) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725³⁵ artikli 42 lõikele 1 konsulteeriti Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes esitas oma arvamuse [XX 2022]³⁶,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse normid, mille alusel pädevad asutused ja lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujad koguvad ning lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujad jagavad pädevate asutustega andmeid, mis on seotud lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide kaudu majutajate pakutava lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamisega.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse asukohast olenemata selliste lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujate suhtes, kes pakuvad teenuseid liidus lühiajalise majutuse üüriteenuseid osutavatele majutajatele.
2. Käesolev määrus ei piira seda, kuidas kohaldatakse
 - (a) riiklikke, piirkondlikke või kohalikke norme, millega reguleeritakse majutajate puhul lühiajalise majutuse üüriteenustele juurdepääsu või nende osutamist, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti;
 - (b) riiklikke, piirkondlikke või kohalikke norme, millega reguleeritakse kinnisvaraarendust või maakasutust, asulaplaneerimist või ehitusstandardeid;
 - (c) liidu või siseriiklikku õigust, millega reguleeritakse kuritegude tõkestamist, uurimist, avastamist või nende eest vastutusele võtmist või kriminaalkaristuste täitmisele pööramist;
 - (d) liidu või siseriiklikku õigust, millega reguleeritakse maksude, tollimaksu ja muude lõivude haldamist, kogumist, sundtäitmist ja sissenõudmist.
3. Käesolev määrus ei piira selliste normide kohaldamist, mis on sätestatud muudes liidu õigusaktides, millega reguleeritakse lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide osutatavate teenuste muid aspekte ja lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamist sealhulgas eelkõige järgmistes liidu õigusaktides:

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39–98).

³⁶ [Väljaannete talitus: lisada joonealune märkus].

- (a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/1150³⁷,
- (b) määrus (EL) 2022/2065,
- (c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2022/1925³⁸,
- (d) direktiiv 2000/31/EÜ,
- (e) direktiiv 2006/123/EÜ,
- (f) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2015/1535³⁹,
- (g) nõukogu direktiiv 2010/24/EL⁴⁰ ning
- (h) nõukogu direktiiv 2011/16/EL⁴¹.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „majutuskohaks“ – liidus asuv möbleeritud eluruum, mida kasutatakse lühiajalise majutuse üüriteenuse osutamiseks. See ei hõlma
 - (a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1893/2006⁴² I lisa NACE Rev. 2 grupis 55.1 („hotellid ja muu sarnane majutus“) kirjeldatud hotelle ja sarnast majutust, sealhulgas kuurordi- ja korterhotelle, hosteleid ja motelle;
 - (b) majutuse pakkumist laagriplatsidel, vagunelamute ja haagissuvilate parkimisplatsidel, nagu on kirjeldatud määruse 1893/2006 I lisa NACE Rev. 2 grupis 55.3.
- (2) „majutaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes osutab või kavatseb kutsetegevuse raames või väljaspool seda osutada lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormi kaudu tasu eest lühiajalise majutuse üüriteenust;
- (3) „aktiivsed majutajad“ – majutajad, kes on lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormil ühe kuu jooksul üles pannud vähemalt ühe majutuskoha kuulutuse;
- (4) „külastaja“ – majutuskohas majutatav füüsiline isik;

³⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1150, mis käsitleb õigluse ja läbipaistvuse edendamist veebipõhiste vahendusteenuste ärikasutajate jaoks (ELT L 186, 11.7.2019, lk 57).

³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/1925, mis käsitleb konkurentsile avatud ja õiglaseid turge digisektoris ning millega muudetakse direktiive (EL) 2019/1937 ja (EL) 2020/1828 (ELT L 265, 12.10.2022, lk 1).

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (kodifitseeritud tekst) (ELT L 241, 17.9.2015, lk 1).

⁴⁰ Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

⁴¹ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

⁴² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1893/2006, millega kehtestatakse majanduse tegevusalade statistiline klassifikaator NACE Revision 2 ning muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 3037/90 ja teatavaid EÜ määrusi, mis käsitlevad konkreetseid statistikavaldkondi (ELT L 393, 30.12.2006, lk 1).

- (5) „lühiajalise majutuse üüriteenus“ – majutuskoha lühiajaline üürileandmine tasu eest kutsetegevuse raames või väljaspool seda, nagu on täpsemalt määratletud siseriiklikus õiguses;
- (6) „lühiajalise väljaüürimise veebiplatvorm“ – määruse (EL) 2022/2065 artikli 3 punktis i määratletud digiplatvorm, mis võimaldab külastajal sõlmida majutajaga lühiajalise majutuse üüriteenuste kauglepingu;
- (7) „registreerimisnumber“ – pädeva liikmesriigi välja antud kordumatu tunnus, mille järgi saab tuvastada selles liikmesriigis asuva majutuskoha;
- (8) „registreerimismenetlus“ – menetlus, mille käigus peavad majutajad enne, kui nad saavad hakata lühiajalise majutuse üüriteenuseid pakkuma, esitama pädevatele asutustele nõutud teabe ja dokumendid;
- (9) „kuulutus“ – lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormi veebisaidil avaldatud viide majutuskohale, mida lühiajalise majutuse üüriteenuste raames pakutakse;
- (10) „pädev asutus“ – liikmesriigi riiklik, piirkondlik või kohalik asutus, kes on pädev registreerimismenetlusi haldama ja nende täitmist tagama ja/või koguma andmeid lühiajalise majutuse üüriteenuste kohta;
- (11) „tegevusandmed“ – majutuskoha väljaüüritud ööde arv ja majutuskohas viibinud külastajate arv öö kohta;
- (12) „väike- või mikroettevõtjast lühiajalise väljaüürimise veebiplatvorm“ – lühiajalise väljaüürimise veebiplatvorm, mis kvalifitseerub väikeseks või mikroettevõtjaks soovitusel 2003/361/EÜ tähenduses.

II PEATÜKK

Registreerimine

Artikkel 4

Registreerimismenetlused

- 1. Registreerimismenetlus, mille liikmesriik oma territooriumil asuvatele majutuskohadele riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil kehtestab, peab olema kooskõlas käesoleva peatüki sätetega.
- 2. Liikmesriigid peavad tagama, et
 - (a) registreerimismenetlus põhineb majutajate deklaratsioonidel;
 - (b) registreerimismenetlus võimaldab automaatselt ja viivitamata anda konkreetsele majutuskohale välja registreerimisnumbri, kui majutaja esitab artikli 5 lõikes 1 osutatud teabe ja vajaduse korral artikli 5 lõike 2 kohaselt nõutavad tõendavad dokumendid;
 - (c) majutuskohat ei esine rohkem kui ühes registreerimismenetluses;
 - (d) kasutusel on tehnilised vahendid, mis võimaldavad majutajal teavet ja dokumente ajakohastada;
 - (e) kasutusel on tehnilised vahendid, millega saab hinnata registreerimisnumbrite kehtivust;

- (f) kasutusel on tehnilised vahendid, mis võimaldavad majutajal eemaldada majutuskoha lõikes 3 osutatud registrist;
 - (g) lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormi kaudu lühiajalise majutuse üüriteenuse pakkumisel peavad majutajad deklareerima, kas pakutav majutuskohas asub piirkonnas, kus on kehtestatud registreerimismenetlus või kus seda kohaldatakse, ning kui jah, siis esitama registreerimisnumbri.
3. Liikmesriigid tagavad, et majutajad saavad taotleda artikli 5 lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatud teabe või dokumentide taaskasutamist edaspidistes registreerimistes.
4. Liikmesriigid tagavad, et registreerimisnumbrid kantakse registrisse. Registri loomise ja pidamise eest vastutab registreerimisnumbri välja andnud pädev asutus.

Artikkel 5

Teave, mille majutajad peavad esitada

1. Artiklis 4 osutatud registreerimismenetluse kohasel registreerimisel esitab majutaja deklaratsioonis järgmise teabe:
- (a) iga majutuskoha kohta:
 - (1) majutuskoha aadress;
 - (2) majutuskoha liik;
 - (3) kas pakutav majutuskohas on osaliselt või täielikult majutaja esmane või teisene elukoht või täidab see muud eesmärgi;
 - (4) maksimaalne külastajate arv, mida majutuskohas mahutab;
 - (b) kui majutaja on füüsiline isik:
 - (1) nimi;
 - (2) riiklik isikukood, või kui seda ei saa kasutada, siis muu teave, mille järgi saab isiku tuvastada;
 - (3) aadress;
 - (4) kontakttelefon;
 - (5) e-posti aadress, kuhu pädev asutus saab teabevahetuseks kirjutada;
 - (c) kui majutaja on juriidiline isik:
 - (1) nimi;
 - (2) riiklik äriregistrikood;
 - (3) kõigi esindajate nimed;
 - (4) registreeritud aadress;
 - (5) kõnealuse juriidilise isiku esindaja kontakttelefon;
 - (6) e-posti aadress, kuhu pädev asutus saab teabevahetuseks kirjutada.
2. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõike 1 kohaselt esitatud teabele lisataks asjakohased tõendavad dokumendid.

3. Kui liikmesriik nõuab majutajatelt lisateabe ja -dokumentide esitamist, ei mõjuta sellise teabe ja dokumentide esitamine artikli 4 lõike 2 punkti b kohast registreerimisnumbri väljaandmist.
4. Kui olukord on võrreldes lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatud teabest ja dokumentidest nähtuvaga oluliselt muutunud, ajakohastavad majutajad teavet ja dokumentatsiooni artikli 4 lõike 2 punktis d osutatud funktsiooni kaudu, ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist.
5. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 4 osutatud registreerimismenetluse kohaselt esitatud teavet või dokumente säilitatakse turvaliselt ja konfidentsiaalselt ning üksnes seni, kuni see on vajalik majutuskoha tuvastamiseks, ja maksimaalselt üks aasta pärast seda, kui majutaja on artikli 4 lõike 2 punktis f osutatud funktsiooni kaudu teatanud, et majutukoht tuleks registrist eemaldada. Liikmesriigid tagavad, et teavet ja dokumente, mis majutaja on esitanud lõigete 1 ja 2 kohaselt, töödeldakse üksnes registreerimisnumbri väljaandmise eesmärgil ning selleks, et tagada vastavus liikmesriigi normidele, mida lühiajalise majutuse üüriteenustele juurdepääsu ja nende osutamise suhtes kohaldatakse.
6. Majutajad vastutavad pädevatele asutustele käesoleva artikli kohaselt esitatava teabe ja lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele käesoleva määruse artikli 7 kohaselt esitatava teabe täpsuse eest.

Artikkel 6

Pädeva asutuse tehtav kontroll

1. Pädevad asutused võivad igal ajal pärast registreerimisnumbri väljaandmist kontrollida deklaratsiooni ja kõiki tõendavaid dokumente, mis majutaja on artikli 5 lõigete 1 ja 2 kohaselt esitanud.
2. Kui pädev asutus leiab pärast lõike 1 kohast kontrollimist, et artikli 5 lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatud teave või dokumendid on mittetäielik(ud) või ebaõige(d), on kõnealusel pädeval asutusel õigus majutajalt nõuda, et ta esitatud teavet ja dokumente pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul artikli 4 lõike 2 punktis d osutatud funktsiooni kaudu parandaks.
3. Kui majutaja nõutud teavet lõike 2 kohaselt ei paranda, on pädeval asutusel õigus peatada mõjutatud registreerimisnumbrite kehtivus ja esitada lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele korraldus eemaldada põhjendamatu viivitusega asjaomaste majutuskohade kuulutused või peatada sellele juurdepääs.
4. Kui pädev asutus leiab pärast lõike 1 kohast kontrollimist, et artikli 5 lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatud teabe või dokumentide ehtsuses ja kehtivuses on ilmseid ja tõsiseid kahtlusi, on tal õigus peatada mõjutatud registreerimisnumbrite kehtivus ja esitada lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele korraldus eemaldada põhjendamatu viivitusega selle majutuskoha kuulutus või peatada sellele juurdepääs.
5. Kui pädev asutus kavatseb registreerimisnumbri või -numbrite kehtivuse lõike 3 või 4 kohaselt peatada, teatab ta sellest majutajale kirjalikult ja põhjendab seda kavatsust. Majutajale antakse võimalus olla ära kuulatud ning vajaduse korral parandada kõnealust teavet või kõnealuseid dokumente pädeva asutuse määratud mõistliku aja jooksul. Kui pädev asutus kinnitab pärast majutaja ärakuulamist kavatsust registreerimisnumbri või -numbrite kehtivus peatada, teatab ta majutajale sellest otsusest kirjalikult, lisades lõikes 3 või 4 osutatud korralduse koopia.

6. Lõigete 3, 4 ja 10 kohaselt välja antud korraldused sisaldavad vähemalt järgmist teavet:
 - (a) põhjendused;
 - (b) selge teave, mis võimaldab lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormi pakkujal asjaomase kuulutuse tuvastada ja üles leida, näiteks ühe või mitu täpset ühtset ressursilokaatorit (URL), ning pädeva asutuse andmed;
 - (c) lühiajalise majutuse üüriteenuseid pakkuva majutaja ja pakutava majutuskoha andmed.
7. Registreerimisnumbri kehtivus peatatakse seniks, kuni majutaja on pädevate asutuste juures asjakohase teabe ja dokumentatsiooni parandanud. Kui pädevad asutused on artikli 4 lõike 2 punktis d osutatud funktsiooni kaudu majutaja esitatud teabe ja dokumendid kätte saanud ning kontrollinud nende täpsust, täielikkust ja õigsust, taastavad nad registreerimisnumbri.
8. Pädev asutus teavitab majutajaid õiguskaitsemehhanismidest, mida saab lõigete 2–5 ja 7 kohaselt võetud meetmete suhtes kasutada.
9. Kui liikmesriik nõuab majutajatelt artikli 5 lõikes 3 osutatud lisateabe ja -dokumentide esitamist, võib ta sellise teabe või selliste dokumentide suhtes kohaldada käesolevat artiklit, tingimusel et kõnealune nõue on mittediskrimineeriv, proportsionaalne ja kooskõlas liidu õigusega.
10. Kui tuleb kohaldada registreerimismenetlust, tagavad liikmesriigid, et nende riigi õigus võimaldab pädevatel asutustel nõuda, et lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujad eemaldaksid selliste majutuskohade kuulutused, mida pakutakse ilma registreerimisnumbrita või kehtetu registreerimisnumbriga.

Artikkel 7

Integreeritud nõuetelevastavus

1. Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid
 - (a) projekteerivad ja korraldavad oma veebiliidese selliselt, et majutajad peavad ise märkima, kas lühiajalise majutuse üüriteenusena pakutav majutuskohas asub piirkonnas, kus on kehtestatud registreerimismenetlus või kus seda kohaldatakse;
 - (b) kui majutaja kinnitab, et lühiajalise majutuse üüriteenusena pakutav majutuskohas asub piirkonnas, kus on kehtestatud registreerimismenetlus või kus seda kohaldatakse, projekteerivad ja korraldavad nad oma veebiliidese selliselt, et kasutajatel on võimalik majutuskohas tuvastada registreerimisnumbri järgi, ning tagavad, et majutajad esitavad registreerimisnumbri enne, kui neil lubatakse pakkuda selle majutuskohaga seotud lühiajalise majutuse üüriteenuseid;
 - (c) teevad mõistlikke jõupingutusi, et pärast seda, kui nad on lubanud majutajal pakkuda lühiajalise majutuse üüriteenuseid, pisteliselt – sealhulgas ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide võimaldatavate artikli 10 lõike 2 punktis b osutatud funktsioonide abil – kontrollida majutajate deklaratsioonides registreerimismenetluse olemasolu või puudumise kohta esitatud teavet, võttes arvesse artikli 13 lõike 1 punkti a kohaselt kättesaadavaks tehtud loetelu, ja

sellise menetluse olemasolu korral ka majutaja esitatud registreerimisnumbri kehtivust.

2. Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid teavitavad viivitamata pädevaid asutusi ja majutajaid lõike 1 punktis c osutatud pisteliste kontrollide tulemustest, kui ilmneb, et majutajad on esitanud ebaõigeid deklaratsioone või kehtetuid registreerimisnumbreid.
3. Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid lisavad veebiliideses selleks ette nähtud kohta, mis on otse ja kergelt kättesaadav, viite teabele, mille liikmesriigid peavad artikli 17 lõike 1 kohaselt kättesaadavaks tegema.

III PEATÜKK

Andmete esitamine

Artikkel 8

Registreerimismenetlus andmete esitamiseks

Liikmesriigid tagavad, et artikli 13 lõike 1 punktis b osutatud loetellu kantud piirkonnas asuvate majutuskohade jaoks kehtestatakse või säilitatakse registreerimismenetlus.

Artikkel 9

Lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide kohustus edastada tegevusandmeid ja registreerimisnumbreid

1. Kui kuulutus puudutab majutuskoha, mis asub artikli 13 lõike 1 punktis b osutatud loetellu kantud piirkonnas, siis koguvad lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujad majutuskoha kohta tegevusandmeid ja edastavad need kord kuus majutuskoha asukohaliikmesriigi ühtsele digitaalsele juurdepääsupunktile koos vastava registreerimisnumbriga, mille on esitanud majutaja, ja kuulutuse URLiga. Edastamine toimub masinaside kaudu.
2. Erandina lõikest 1 edastavad väike- või mikroettevõtjast lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid, millel oli eelmises kvartalis kuus keskmiselt vähemalt 2 500 aktiivset majutajat, tegevusandmeid koos vastava registreerimisnumbri ja kuulutuse URLiga majutuskoha asukohaliikmesriigi ühtsele digitaalsele juurdepääsupunktile masinaside kaudu või käsitsi kvartali lõpus.

Artikkel 10

Ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide loomine ja funktsioonid

1. Kui liikmesriik on artikli 8 kohaselt kehtestanud ühe või mitu registreerimismenetlust, loob see liikmesriik ühtse digitaalse juurdepääsupunkti artikli 9 kohaselt lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide esitatavate tegevusandmete, registreerimisnumbrite ja kuulutuste URLide vastuvõtmiseks ja edastamiseks. Kõnealune liikmesriik määrab asutuse, kes vastutab ühtse digitaalse juurdepääsupunkti toimimise eest.
2. Lõikes 1 osutatud ühtne digitaalne juurdepääsupunkt

- (a) tagab lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele tehnilise liidese, mis võimaldab masinasidena ja käsitsi edastada tegevusandmeid, asjakohaseid registreerimisnumbreid ja kuulutuste URLe;
 - (b) hõlbustab lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt tehtavat pistelist kontrolli, et veenduda majutajate esitatud registreerimisnumbrite kehtivuses;
 - (c) pakub artiklis 12 osutatud pädevatele asutustele tehnilist liidest, mille kaudu üksnes artikli 12 lõikes 2 kindlaks määratud eesmärkidel võtta vastu nende territooriumil asuvate majutuskohade tegevusandmed, registreerimisnumbri ja kuulutuste URLe, mille lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid on edastanud.
3. Liikmesriigid kannavad hoolt, et lõikes 1 osutatud ühtne digitaalne juurdepääsupunkt tagab järgmise:
- (a) koostalitlusvõime artikli 4 lõikes 3 osutatud registritega;
 - (b) võimalus taaskasutada teavet või dokumente, mille majutajad peavad artikli 5 kohaselt esitama, kui sama teavet või sama dokumenti nõuavad mitu sama liikmesriigi registrit, millele on osutatud artikli 4 lõikes 3;
 - (c) tegevusandmeid, registreerimisnumbreid ja kuulutuse URLi, mille lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid on edastanud kooskõlas artikliga 9, töödeldakse konfidentsiaalselt, terviklikult ja turvaliselt.
4. Lõikes 1 osutatud ühtne digitaalne juurdepääsupunkt ei säilita isikuandmeid sisaldavat teavet. Ta tagab isikuandmete automaatse, vahepealse ja ajutise töötlemise, mis on rangelt vajalik selleks, et anda artiklis 12 osutatud asutustele juurdepääs lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide esitatud tegevusandmetele, registreerimisnumbritele ja kuulutuste URLidele.
5. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega kehtestatakse ühised tehnilised kirjeldused ja menetlused ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide toimimiseks ja sujuvaks andmevahetuseks vajalike lahenduste koostalitlusvõime, sealhulgas registreerimisnumbrite struktuuri tagamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 16 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 11

Ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide koordineerimine

1. Iga liikmesriik määrab riikliku koordinaatori. Need riiklikud koordinaatorid tegutsevad kõigis ühtse digitaalse juurdepääsupunktiga seotud küsimustes oma asutuste kontaktpunktina.
- Igas liikmesriigis vastutab riiklik koordinaator komisjoniga suhtlemise eest kõigis ühtse digitaalse juurdepääsupunktiga seotud küsimustes. Iga liikmesriik teatab teistele liikmesriikidele ja komisjonile oma riikliku koordinaatori nime ja kontaktandmed. Komisjon koostab riiklike koordinaatorite ja nende kontaktandmete loetelu ja ajakohastab seda.
2. Käesolevaga luuakse ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide koordineerimisrühm (edaspidi „koordineerimisrühm“). Koordineerimisrühma kuulub iga liikmesriigi riiklik koordinaator ja selle tööd juhib komisjon. Koordineerimisrühm võtab vastu oma töökorra. Komisjon toetab koordineerimisrühma toimimist.

3. Koordineerimisrühm toetab käesoleva määruse sätete rakendamist, kuivõrd need käsitlevad ühtseid digitaalseid juurdepääsupunkte. Koordineerimisrühm täidab eelkõige järgmisi ülesandeid:
- (a) hõlbustab parimate tavade vahetamist küsimustes, mis on seotud rakendamise koordineerimisega riiklikul tasandil, eelkõige seoses artikli 10 sätetega;
 - (b) aitab komisjonil edendada ühtsete digitaalsete juurdepääsupunktide toimimiseks ja andmevahetuseks koostalitlusvõimeliste lahenduste kasutamist;
 - (c) aitab komisjonil töötada välja ühise lähenemisviisi tegevusandmete ja registreerimisnumbrite edastamise sõnumivormingu ning registreerimisnumbrite ühise struktuuri jaoks.

Artikkel 12

Juurdepääs andmetele

1. Liikmesriigid koostavad loetelu pädevatest asutustest, kes vastutavad piirkondade eest, kus kohaldatakse artikli 8 kohast registreerimismenetlust.
2. Juurdepääs artikli 9 kohaselt edastatud teabele antakse pädevale asutusele üksnes juhul, kui töötlemise kavandatud eesmärk on üks järgmistest:
 - (a) jälgida vastavust artiklis 8 osutatud registreerimismenetlustele;
 - (b) rakenduseeskirjad, millega reguleeritakse lühiajalise majutuse üüriteenuste juurdepääsu ja nende osutamist, tingimusel et need eeskirjad on mittediskrimineerivad, proportsionaalsed ja kooskõlas liidu õigusega.
3. Lõike 1 kohaselt loetletud pädevad asutused säilitavad tegevusandmeid turvaliselt ja konfidentsiaalselt ning seni, kuni see on vajalik lõikes 2 osutatud eesmärkidel ja mitte kauem kui üks aasta pärast nende vastuvõtmist. Kõnealused pädevad asutused võivad kooskõlas liikmesriigi õigusaktidega jagada tegevusandmeid selliselt, et need ei sisalda andmeid, mis võimaldaksid tuvastada üksikuid majutuskohi või majutajaid, sealhulgas registreerimisnumbreid ja URLe, eelkõige järgmistega:
 - (a) asutused, kelle ülesanne on töötada välja õigus- ja haldusnormid, mis käsitlevad lühiajalise majutuse üüriteenuste juurdepääsu ja nende osutamist;
 - (b) üksused või isikud, kes tegelevad teadusuuringute, analüüsimise või uute ärimudelite väljatöötamisega, kui see on nimetatud tegevuse jaoks vajalik.
4. Liikmesriigid koondavad artikli 9 kohaselt saadud tegevusandmed ja edastavad need kord kuus riiklikele statistikaametitele ja Eurostatile statistika koostamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 223/2009⁴³. Tegevusandmed koondatakse riiklikul, piirkondlikul ja kohaliku omavalitsuse tasandil ning need sisaldavad teavet majutuskohade koguarvu ja majutuskohas majutatavate külastajate maksimaalse arvu kohta igas geograafilises alapiirkonnas. Need andmed jaotatakse majutuskohade liikide kaupa, nagu on kirjeldatud

⁴³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).

käesoleva määruse artikli 5 lõike 1 punktis a. Liikmesriigid määravad riikliku asutuse, kes vastutab tegevusandmete koondamise ning nende riiklikele statistikaametitele ja Eurostatile edastamise eest.

IV PEATÜKK

Teave, järelevalve ja nõuete täitmise tagamine

Artikkel 13

Teavitamiskohustused

1. Liikmesriigid koostavad ja teevad tasuta kättesaadavaks järgmised loetelud:
 - (a) loetelu piirkondadest, kus nende territooriumil kohaldatakse registreerimismenetlust;
 - (b) loetelu piirkondadest, mille puhul pädevad asutused on nõudnud lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide pakkujatel andmete esitamist.
2. Pädevad asutused edendavad oma tegevuspiirkonnas teadlikkust käesolevast määrusest tulenevatest õigustest ja kohustustest.

Artikkel 14

Seire

Iga liikmesriik määrab asutuse, mis teeb oma territooriumil käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmise seiret ja esitab komisjonile iga kahe aasta järel rakendamise aruande.

Artikkel 15

Täitmise tagamine

1. Käesoleva määruse artikli 7 lõike 1 täitmise tagamiseks kohaldatakse määruse (EL) 2022/2065 IV peatükki ning kõiki selles sisalduvaid viiteid, mis puudutavad vastavust määruse (EL) 2022/2065 asjakohastele sätetele, loetakse käesoleva määruse artikli 7 lõiget 1 sisaldavaks. Kuivõrd komisjonile on määruse (EL) 2022/2065 IV peatüki alusel antud volitused, hõlmavad need ka käesoleva määruse artikli 7 lõike 1 kohaldamist.
2. Asjaomase ühtse digitaalse juurdepääsupunkti asukohaks oleva liikmesriigi määratud asutused on pädevad tagama käesoleva määruse artikli 7 lõigete 2 ja 3 ja artikli 9 täitmist.
3. Liikmesriigid kehtestavad karistusnormid, mida kohaldatakse, kui lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormid rikuvad artikli 7 lõikeid 2 või 3 või artiklit 9. Liikmesriigid tagavad, et kõnealused karistused oleksid mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
4. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad lõike 2 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [käesoleva määruse kohaldamise kuupäev] ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

V PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 16

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 17

Määruse (EL) 2018/1724 muutmine

Määrust (EL) 2018/1724 muudetakse järgmiselt.

1. I lisa teise veeru reale „N. Teenused“ lisatakse punkt 4:
„4) teave lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamist reguleerivate eeskirjade kohta, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse [...] [milles käsitletakse lühiajalise majutuse üüriteenustega seotud andmete kogumist ja jagamist ning millega muudetakse määrust (EL) 2018/1724] artiklis 13 osutatud loetelud.“
2. II lisa muudetakse järgmiselt:
 - (a) teises veerus lisatakse reale „Ettevõtte asutamine, juhtimine ja tegevuse lõpetamine“ järgmine uus rida:
„Majutajate deklaratsioonid lühiajalise majutuse üüriteenusega seotud registreerimismenetlustes“;
 - (b) kolmandas veerus lisatakse reale „Ettevõtte asutamine, juhtimine ja tegevuse lõpetamine“ järgmine uus rida:
„Registreerimisnumbri väljaandmine“.

Artikkel 18

Hindamine ja läbivaatamine

1. Hiljemalt viis aastat pärast käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva hindab komisjon käesolevat määrust ning esitab peamiste järelduste kohta aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. Kõnealune aruanne põhineb riiklike järelevalveasutuste poolt artikli 14 kohaselt esitatud hinnangutel.
2. Lõike 1 kohasel hindamisel hinnatakse eelkõige järgmist:
 - (a) määruse mõju lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormidele kehtestatud kohustustele;
 - (b) määruse mõju selliste andmete kättesaadavusele, mis käsitlevad liidus lühiajalise väljaüürimise veebiplatvormide kaudu majutajate pakutavate lühiajalise majutuse üüriteenuste osutamist, ning

- (c) niivõrd kui võimalik, määruse mõju lühiajalise majutuse üüriteenustele juurdepääsu ja nende osutamisega seotud siseriiklike õigus- ja haldusnormide sisule ja proportsionaalsusele, sealhulgas juhul, kui selliseid teenuseid osutatakse piiriüleselt.

Artikkel 19

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates [väljaannete talitus: palun lisage kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja